

Αἶνιγμα.

Τὰ κάλλη ὅ, που φθίνουσιν ἐγὼ ἀρχὴν λαμβάνω·

Πλὴν παρομοίως τελευτῶ καθάπερ καὶ ὁ χοῖρος.

Στήλη ἐπιστηρίζεται ἔς τὸ σῶμά μου ἐπάνω,

Καὶ βαίνει μὲ τοὺς πόδας μου ὁ ἡπειρώτης Πύρρος.

Τοῦ Κλέπτου ἂν τὴν κεφαλὴν, ὡς κεφαλὴν μου βάλω,

ἽΩ ἀναγνώστα, πρόβλημα δεινὸν θὰ σοὶ προβάλω·

» "Απαρτὰς τῆς ὑψηλίου τοὺς κλεινοὺς ἱεροφάντας

» "Ισους μὲ τεμάχιόν τι χάρτον θέλεις εὖρει πάντα;

Τὴν δὲ δευτέραν κεφαλὴν ἀφίνων, ἂν ἐξώσης

Τὴν πρώτην καὶ τὴν ὑψηλὴν φωνὴν μου ταπεινώσης,

Πορεύθητι εἰς τοὺς ναοὺς καὶ εἰς τὰς δηγύρεις

Κ' ἐνώπιόν σου θὰ φανῶ λάμπειας τότε πλήρης.

Ἄν γὰ μὲ λύσης, φίλε μου, δὲν δύνασε, ἀκόμα

Τὸν πρῶτον φλύαρον ποῦ ὕρῃς δράξῃς τὸν ἀπ' τὸ στόμα,

(Ἢ λύσις εἰς τὸ ἐπόμενον φυλλάδιον.)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ.—Ὁ Μένανδρος, ἡ περὶ νέας κωμωδίας παρ' Ἑλλήσι (συνέχεια καὶ τέλος).—Περὶ Ἐμπορίας, ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς μέχρι πτώσεως τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους.—Ἀρμενία, ἱστορικαὶ μελέται.—Ἐρως ἐν γάμῳ (συνέχεια καὶ τέλος).—Ἐν νεφέλαις ἀέρων, ἥτοι τελειοποιήσις τοῦ ἀεροπόρου.—Ὀδοιπορικὰ (συνέχεια).—Ὁ Κομήτης.—Σύμμικτα (ὁ νέος Βαμβακοσκόληξ, — τὸ Μικροσκόπιον).—Ἀνέκδοτον Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρους.—Αἶνιγμα.—
